

Til § 9.

I 2. og 3. linie ændres ordene „ifølge lovene om hærens og søværnets ordning sædvanlige“ til: „ved nærværende lovs ikrafttræden gældende tjenestetid for hærens og søværnets mandskab“.

I 4. linie udgår ordet „længste“.

Som nyt 2. stykke tilføjes:

„Såfremt tjenestetiden ved hær og flåde nedsættes under den ved nærværende lovs ikrafttræden gældende, begrænses varigheden af det civile arbejde tilsvarende.“

§ 2.

Stk. 1. Denne lov træder straks i kraft og gælder også for dem, der ved dens ikrafttræden udfører civilarbejde.

Stk. 2. Indenrigsministeren bemyndiges til at optrykke lov nr. 187 af 20. maj 1933 med de ændringer og tilføjelser, som er en følge af nærværende lov.

Bemærkninger til lovforslaget

Ved lov af 13. december 1917 gaves for første gang herhjemme regler om overførelse til civilt arbejde af værnepligtige, for hvem militærtjenesten er uforenelig med deres samvittighed. Denne lov afløstes af den nugældende lov af 20. maj 1933.

Under praktiseringen af denne lovgivning blev det stadig mere iøjnefaldende, at beskæftigelsen af de pågældende til civilt arbejde overførte unge ikke er tilfredsstillende, hvadenten spørgsmålet ses ud fra de unges eller ud fra statens interesser.

Som bekendt opholder de civilværnepligtige sig i store lejre, og almindeligvis beskæftiges de ved skovarbejder. Det er under disse forhold svært at finde passende arbejde for et så stort antal på samme sted, ligesom det selvfølgelig må præge mange af de unges arbejdsindsats, at de er uøvede og ukyndige til dette specielle arbejde. Resultatet bliver, at arbejdets økonomiske betydning for samfundet oftest bliver forholdsvis ringe, hvad der yderligere formindsker de unges personlige interesse i arbejdet.

Under disse forhold må det være en opgave at finde frem til udnyttelse af denne ungdoms arbejdskraft, så den bliver udviklende for dem selv og til nytte for samfundet. De pågældende civilværnepligtige aflønnes efter samme regler som de værnepligtige indenfor værnene, idet synspunktet er, at de ikke bør økonomisk favoriseres i forholdet til dem, der aftje-

ner deres værnepligt på sædvanlig vis. Det er da en nærliggende tanke at søge de civilværnepligtige beskæftiget på en måde, så der virkelig derved fremkommer et udbytte for samfundet, i stedet for at der nu faktisk ikke fremkommer noget udbytte, men staten tværtimod må bevilge meget store beløb på opretholdelsen af den nu praktiserede lejrorning. På finansloven for finansåret 1950—51 er der på denne konto bevilget 860 000 kr.

Ud fra ovennævnte synspunkter fremsættes nærværende lov. Forslaget tager sigte på at give de civilværnepligtiges arbejdskraft en fornuftig anvendelse, og der nævnes eksempler på sådan anvendelse. Der peges i denne forbindelse også på, at indenrigsministeren kan overføre de værnepligtige til civilbeskyttelsestjenesten, ligesom de civilværnepligtige skal kunne begære sig overført til den i loven om civilforsvaret omhandlede CF-tjeneste.

De civilværnepligtiges tjenestetid er for tiden 18 måneder. Denne foreslås nedsat til 15 måneder, idet halvandet års tjenestetid her formentlig ud fra alle synspunkter må anses for urimelig lang. Samtidig bestemmes det, at en forlængelse eller nedsættelse af den nuværende almindelige tjenestetid for hærens og søværnets mandskab skal efterfølges af en tilsvarende forlængelse eller nedsættelse af de civilværnepligtiges tjenestetid.